

1. Soutěžní právo chrání primárně dobré mravy soutěže
2. Unijní soutěžní právo přispívá k vytváření společného trhu
3. Unijní soutěžní právo se aplikuje namísto práva národního
4. České soutěžní právo nelze aplikovat na zahraniční podniky
5. Národní soutěžní právo může zakázat dohody, povolené podle práva unijního
6. Komunitární prvek je dán jen u jednání podniků se sídlem v různých státech
7. Komunitární prvek je dán jen u jednání podniků, které působí ve více státech
8. Pro určení jurisdikce je rozhodující sídlo podniku
9. Podnik musí mít právní subjektivitu
10. Pojem podnik v unijním soutěžním právu odpovídá definici závodu v českém občanském zákoníku
11. Dvě obchodní společnosti v rámci jednoho podniku mohou uzavřít zakázanou dohodu
12. Pro správné vymezení relevantního trhu je rozhodující pohled prodejce
13. Při vymezení relevantního trhu je rozhodující funkční zaměnitelnost produktů
14. Vymezení geografického relevantního trhu je odvislé od hranic státu
15. Unijní soutěžní právo zakazuje zneužití ekonomické závislosti
16. Zakázanou dohodou jsou pouze ujednání, kdy prokazatelně došlo ke konsenzu
17. Horizontální dohody jsou ujednáním mezi konkurenty
18. Zakázaná dohoda musí způsobit skutečné narušení soutěže
19. Rozhodnutí sdružení je dohodou ve smyslu soutěžního práva, pokud je pro členy sdružení závazné
20. U dohod zakázaných pro jejich cíl není třeba prokazovat konkrétní účinek
21. Jednání podniků, které nelze vysvětlit jinak než jejich dohodou, lze považovat za jednání ve shodě
22. Jednání podniků, které postupně zvyšují ceny po vzoru jednoho z nich (tzv. cenové následování) lze považovat za formu jednání ve shodě
23. Zákaz dohod o cenách se neuplatní na podniky – zemědělské producenty, pokud jde o obchodování se zemědělskými výrobky
24. Vertikální dohoda o doporučené výši ceny zboží pro další prodej mezi podniky s nízkým tržním podílem (méně než 30 % na každém relevantním trhu) je povolena
25. Horizontální dohoda o rozdělení trhu mezi podniky s velmi nízkým tržním podílem (společně méně než 10 %) je zakázaná
26. Horizontální dohody o cenách jsou zakázány bez výjimky (*per se*)
27. Ujednání, které má jako cíl nebo účinek narušení soutěže, je zakázané, pokud Komise nerozhodne o individuální výjimce
28. Vertikální blokované výjimky se vztahují na podniky, jejichž tržní podíl na všech dotčených trzích nepřesahuje 40 %
29. Pravidlo *de minimis* se nevztahuje na tzv. tvrdá omezení
30. Tzv. aktivní prodej spočívá např. v propagaci zboží pomocí webové stránky prodejce
31. Dominant je každý podnik, jehož tržní podíl přesahuje 40 %
32. Dominance je pravděpodobnější na trzích s nízkými bariérami pro vstup
33. Dominantní podnik se musí registrovat u Komise
34. Dominantní podnik potřebuje k jednání, které by mohlo narušit soutěž, předchozí výjimku Komise
35. Kolektivní dominance je možná jen na trzích podléhajících sektorové regulaci
36. Tzv. „ekonomická závislost“ vyjadřuje vztah odběratele k dominantovi
37. Tzv. zvláštní odpovědnost dominanty spočívá v jeho povinnosti uzavřít smlouvu s každým zájemcem
38. Dominant nesmí jednostranně přerušit dodávky svému odběrateli
39. Dominant nesmí uzavírat s odběrateli smlouvy na dobu delší než 5 let

40. Zneužití dominantního postavení je vyloučeno u tzv. přirozeného monopolu
41. Dominant nesmí prodávat své zboží s marží vyšší než 50 %
42. Dominant musí umožnit přístup ke své infrastruktuře, pokud je nezbytná k výkonu činnosti na daném trhu (tzv. *essentials facility*)
43. V rámci ekonomické jednotky dominanta nesmí jednotlivé společnosti vzájemně obchodovat za jiných podmínek, než dominant obchoduje s jinými podniky
44. Zneužívání dominantního postavení je zakázáno, jen pokud způsobí kvantifikovatelnou škodu spotřebitelům
45. O zneužití dominantního postavení se nejedná, pokud dominant skutečně „nevytlačí“ jiný podnik z relevantního trhu
46. Národní soudy nejsou oprávněny rozhodovat o náhradě škody za jednání, způsobené porušením unijního soutěžního práva
47. Rozhodnutí národních soutěžních orgánů, které aplikují unijní právo, přezkoumávají unijní soudy
48. Národní soud nemůže rozhodnout o porušení unijního soutěžního práva v rozporu s rozhodnutím Komise
49. Tzv. Evropská soutěžní síť (ECN) sdružuje soutěžní orgány členských států
50. Národní soutěžní úřad je povinen zaslat Komisi návrh svého rozhodnutí 6 měsíců před jeho vydáním
51. Šetření na místě provádí Komise ve státech, kde je to podle národního práva vyžadováno, jen s předchozím souhlasem národního soudu
52. Během šetření na místě může Komise pracovat s daty, která se fyzicky nalézají (jsou uložena na serveru) v zemi mimo EU
53. Členský stát je povinen zajistit Komisi při šetření na místě součinnost policie
54. Komise může podnikům ukládat pokuty až do výše 50 % ročního obrátu.
55. Za tzv. tvrdé kartely může Komise uložit pokutu i fyzickým osobám, které jednaly jménem příslušného podniku.
56. Jako opatření k nápravě může Komise podnikům uložit povinnost nahradit škodu způsobenou porušením soutěžního práva
57. Rozhodnutí o závazcích (*commitments*) obsahuje rozhodnutí o porušení soutěžního práva
58. Narovnání (*settlement*) lze použít v případě horizontálních dohod a vylučovacích forem zneužití dominantního postavení
59. Program leniency je v členských státech unifikován nařízením Komise
60. Program leniency umožňuje snížení pokuty jen jednomu podniku